

Industriraadets Udtalelse. Jeg har ingenlunde altid været enig i de Udtalelser, der er fremsat fra Industriraadets Side, men jeg vil da for øvrigt sige til den højtærede Statsminister, at han har ikke Grund til at glæde sig over den varme Tilslutning, han fik fra Industriraadet sidste Aar. Industriraadet udtalte i sin Betænkning om disse Ting sidste Aar — hvis man har Lov til at bruge denne Udtalelse —, at det turde ikke fraraade det stillede Forslag; det var en meget svag anbefaling af det, at de ikke turde fraraade, at Forsøget med Tilskud blev gjort. Men ganske anderledes stillede Forholdet sig jo i indeværende Aar. Da udtaler Industriraadet, at Erfaringerne ved den gældende Laaneordning har vist Umuligheden af i et større Omfang at anvende Tilskud. Nu er Industriraadet altså kommet saa vidt, at det ikke blot ikke tager det Standpunkt, som det havde sidste Aar, da det ikke turde fraraade Tilskuddet, men nu har det gjort Erfaringer paa dette Omraade, som gør, at det meget bestemt fraraader at gaa til dette Tilskud.

Vi kan for vort Vedkommende kun glæde os over, at Industriraadet derigennem har arbejdet sig frem til det Standpunkt, som Venstre for sit Vedkommende stod paa sidste Aar. Selv om man ikke altid kan være enig i de Udtalelser, der fremkommer fra en bestemt Institution, kan man dog kun glæde sig, naar vedkommende Institution med de Erfaringer, den har for Øje, kommer til det samme Resultat, som man selv stod paa tidligere. Jeg skulde tage meget fejl, om den højtærede Statsminister ikke vilde have været ovenud lykkelig, hvis Industriraadet paa Grundlag af Erfaringen fra sidste Aar var kommet til det Standpunkt, at det vilde have anbefalet den højtærede Statsministers Tilskudsforslag. Men nu er det jo gaaet anderledes, og saa er den højtærede Statsminister lidt bitter over dette Forhold.

Derefter omtalte den højtærede Statsminister Venstres Stilling til Formueafgiften og sagde, at nu vilde Venstre altså gaa med til en Afgift paa de Formuer, hvis Værdi er blevet genoprettet gennem Kronestigningen. Jeg maa sige til den højtærede Statsminister, at naar han vilde lægge mig de Ord i Munden, som han her brugte, er det en Forvrængning af mine Udtalelser, som jeg afgjort maa protestere imod. Jeg udtalte for vort Vedkommende, at vi havde Sympati for en Afgift af de Formuer, som havde tjent ved Kronestigningen — det er ikke det samme som de Formuer, hvis Værdi blev genoprettet ved Kronestigningen, for naar Værdien er blevet genoprettet, er

der ikke en Fortjeneste paa dem —, og jeg føjede til: hvis en saadan var gennemførlig.

Nu er den højtærede Statsminister meget overlegen og venter at høre, hvordan Venstre muligvis vilde gennemføre dette. Ja, det er nu for det første ikke let at gennemføre noget saadant, naar vi ikke har Administrationen til Undersøgelse af disse Forhold. (*Statsministeren* [Stauning]: Den har De). Den højtærede Statsminister siger, at den har vi. Saa maa jeg maaske minde den samme højtærede Statsminister om de Udtalelser, han fremsatte om dette Forhold ved Lovforslagets første Behandling. Da udtalte han overfor det radikale Venstre i dette høje Ting, at han netop meget indgaaende havde ladet undersøge, om der var Mulighed for at lægge en Afgift paa de Formuer, der havde tjent ved Kronestigningen, for derigennem at komme dem til Hjælp, der havde tabt ved Kronestigningen, men der havde ikke været Mulighed for at finde nogen Vej frem teknisk set. Ja, saa skulde det lidet hjælpe, at Statsministeren tilbyder os Administrationen til Hjælp, naar han i Forvejen ved, at den ikke kan finde Vej frem.

Man kan jo godt have Sympati for en Tanke af den Art, selv om det viser sig, at den ikke er praktisk gennemførlig, hvad jeg for mit Vedkommende ikke ved — det er den højtærede Statsminister, som har udtalt, at han efter de Undersøgelser, han for sit Vedkommende har ladet foretage, ikke mener, at den er praktisk gennemførlig, og derfor er han gaaet over til en Afgift paa de større Formuer i Almindelighed.

Nu er der jo slet ingen Tvivl om, at med ganske det samme Syn saa man paa Forholdene fra radikal Side, hvor man ogsaa ønskede at faa en Afgift af de Formuer, som havde tjent ved Kronestigningen; men man er klar over, at den Vej kan man ikke komme, og saa følger man den Vej, der er anvist fra Socialdemokratiets Side, nemlig at lægge den Afgift paa alle Formuer over en vis Størrelse. Det er jo det virkelige Forhold.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Danlgaard, som ogsaa var inde paa dette og saa kom ind paa at omtale Anvendelsen af denne Formueafgift, idet man fra radikal Side vil give den som Tilskud til Kommunerne, at vi ved jo ogsaa alle, at man fra radikal Side fra først af krævede, at den Del af Formueskatten, som der er Tale om, de tre Fjerdedele eller 18 Mill. Kr., skulde ydes til Kommunerne til Skattenedsættelse. Det holdt man meget stærkt paa fra radikal